

คิดสักนิด...สะกิดใจ

สวัสดีครับพี่น้องที่รัก...พ่อบพบข้อคิดที่น่าสนใจ ขอแบ่งปันพี่น้องต่ออีกครั้งหนึ่ง ในสมัยขงจื้อยังมีนักปราชญ์ชื่อ “หยีฟู”

“คนเรามีโรคร้าย 8 ประการ มีความทุกข์ 4 ประการ จะไม่สนใจไม่ได้” หยีฟูกล่าว
ทำในสิ่งที่ท่านไม่ควรทำ นี้เรียกว่า **แสเลือก**

คนอื่นเขาไม่เชื่อในถ้อยคำของท่าน แต่ท่านก็พูดไม่รู้จบ นี้เรียกว่า **เพ้อพล่าม**

เดาใจของผู้อื่น พูดในสิ่งที่ผู้อื่นเขาอยากจะฟัง นี้เรียกว่า **ประจบ**

ไม่รู้ดีชั่ว เออออตามคนอื่นเขา นี้เรียกว่า **สอพลอ**

ชอบนิทาความผิดของผู้อื่น นี้เรียกว่า **ใส่โคล้**

ทำลายความสัมพันธ์ของคนอื่น นี้เรียกว่า **ยุแยง**

ยกย่องคนชั่ว ชับไสคนที่เกลียดชังนี้เรียกว่า **เจ้าเล่ห์**

ไม่แยกดีชั่ว ทำดีกับสองฝ่าย เพื่อให้เขาชอบ นี้เรียกว่า **กลิ้งกลอก**

หยีฟูสรุปว่า “โรคร้ายทั้ง 8 ประการนี้ ต่อภายนอกก็ก่อวุ่นคนอื่น ต่อภายในก็ทำร้ายตัวเอง นี่เป็นสิ่งที่ผู้มีสติปัญญาเมียมชิตไกล้”

ความทุกข์ 4 ประการ คือ คิดจะทำแต่เรื่องใหญ่ เพื่อหาชื่อเสียง นี้เรียกว่า **มักใหญ่**

ทำเป็นอวดฉลาด เอาแต่ความคิดเห็นตนเอง ไม่คำนึงการล่วงเกินผู้อื่น..นี้เรียกว่า **ถือดี**

ถ้าความเห็นนั้นตรงกับของตนก็ว่าถูก ถ้าไม่ตรงกับคนอื่น แม้จะดีก็ว่า ไม่ดี นี้เรียกว่า **ทะนง**

มองเห็นความผิดของตน แต่ไม่ยอมแก้ไข ครั้งเมื่อได้ฟังคำตักเตือนของคนอื่น ก็กลับโมโหโกรธา

นี้เรียกว่า **ยโส**

พี่น้องที่รักมีนักปราชญ์หลายคน พยายามแสวงหาความสุข โดยการตัด หรือสละความทุกข์ หรือกิเลสต่าง ๆ เพื่อให้ใจบริสุทธิ์ และมองความชั่วร้าย หรือบาป ต่าง ๆ เพื่อจะได้ไม่กระทำอย่างนั้น ไม่เป็นอย่างนั้น และนี่ก็เป็นแนวทางหนึ่งของชีวิต มองสิ่งดีไม่ดีแล้วไม่ทำ เพื่อสิ่งที่เหลืออยู่คือ “สิ่งดี” ที่ควรกระทำ

พระเจ้าทรงเป็นองค์ความรักและความสมบูรณ์ คาทอลิกเราอาจไม่ได้สอนเรื่องความทุกข์มากมายนัก เพราะเรามองในแง่บวก เรามองชีวิตว่าเป็นเรื่อง “ความรัก” ความรักของพระเจ้าชนะทุกสิ่ง และความรักของเราต่อเพื่อนมนุษย์ก็ทำให้เรามีความสุข ขณะที่เราอยู่ร่วมกับคนอื่น

